

Sygn. akt III Ca 335/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Małodobry (sprawozdawca)

Sędzia SO Ewa Adamczyk

Sędzia SO Tomasz Białka

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Burnagiel

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko R. C.

o wydanie nieruchomości

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 12 listopada 2014r., sygn. akt I C 2135/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt III Ca 335/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu nakazał pozwanemu R. C. by wydał powodowi R. S. część nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) w (...), gmina Ł., objętej księgą wieczystą nr (...) – w granicach pomiędzy P. W. a granicą z drogą gminną, a od strony północno- zachodniej do posadowionego w terenie pastucha elektrycznego, umiejscowionego na przedłużeniu ogrodzenia biegnącego wzdłuż granicy między działką ewidencyjną nr (...) a działką ewidencyjną nr (...) – o powierzchni 0,03 ha, szczegółowo ujętą na kopii mapy ewidencyjnej stanowiącej załącznik nr 2 do opinii biegłego T. J. z dnia 8 grudnia 2010 r., wykonanej na potrzeby postępowania rozgraniczeniowego, które toczyło się przed Sądem Rejonowym w Nowym Sączu pod sygn. akt I Ns 442/10, należąca do powoda (pkt I) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.980 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II).

Sąd ustalił, że powód jest właścicielem nieruchomości położonej w (...), oznaczonej jako działka ewidencyjna nr (...). Pozwany jest właścicielem leżącej w tej samej miejscowości działki ewidencyjnej nr (...).

Postanowieniem z dnia 28 marca 2012 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu dokonał rozgraniczenia nieruchomości oznaczonych jako działki ewidencyjne nr (...) zgodnie z przebiegiem granicy oznaczonej na mapie sporządzonej przez biegłego T. J. – określonej jako załącznik nr 2 do opinii z dnia 8 grudnia 2010 r. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 9 sierpnia 2012 r. Nieruchomość będąca przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest tożsama ze spornym fragmentem w sprawie rozgraniczeniowej. W terenie przygrodzona jest do działki nr (...) za pomocą prowizorycznego ogrodzenia z drutu na drewnianych palikach. Ogrodzenie to utrzymywane jest przez pozwanego cały czas.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy stwierdził, że roszczenie powoda o wydanie należącej do niego nieruchomości jest zasadne. Fragment nieruchomości – będący przedmiotem sprawy rozgraniczeniowej – nadal pozostaje w faktycznym władaniu pozwanego, który władanie to manifestuje poprzez utrzymywanie ogrodzenia. Za nieskuteczny uznał Sąd zarzut pozwanego dotyczący wadliwego ustalenia wartości przedmiotu sporu albowiem zgłoszony został dopiero na rozprawie i to w głosie końcowym (art. 25 § 2 k.p.c.). O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Wyrok ten zaskarżył apelacją pozwany zarzucając, że wartość przedmiotu sprawy została błędnie określona na 11.250 zł, podczas gdy rzeczywista wartość gruntu, którego dotyczy postępowanie wynosi 600 zł. Sąd nie uwzględnił jego sprzeciwu co do tej wartości, czym dopuścił się naruszenia przepisów. Pozwany wskazał, że nigdy nie zgodził się z przeprowadzonym przez Sąd rozgraniczeniem, a powód nie jest właścicielem spornego gruntu. Zaznaczył, że złożył skargę o wznowienia postępowania rozgraniczeniowego, zawiadomił też prokuraturę i Rzecznika Praw Obywatelskich. Zdaniem pozwanego, działania Sądu są nielogiczne i bezprawne, on zaś jest wręcz prześladowany. Wniósł o odroczenie rozpoznania sprawy do czasu rozstrzygnięcia skargi o wznowienie postępowania, jak też podjęcia stosownych decyzji przez prokuraturę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna.

W sprawie nie zaszyły uchybienia skutkujące nieważnością postępowania, których wystąpienie sąd odwoławczy ma obowiązek brać pod uwagę z urzędu – art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia dotyczące wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności. Ustalenia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie, a ich ocena dokonana została właściwie i wszechstronnie. Ocena ta nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy podziela wszystkie ustalenia Sądu I instancji, przyjmując je za podstawę własnych rozważań, jak również podziela wynikające z tych ustaleń wnioski natury prawnej.

Chybiony jest zarzut dotyczący naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów związanych ze sprawdzeniem wartości przedmiotu sporu.

Zgodnie z treścią art. 25 § 2 k.p.c., po doręczeniu pozwu sprawdzenie wartości przedmiotu sporu nastąpić może jedynie na zarzut pozwanego, zgłoszony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Zawarte w powołanym przepisie stwierdzenie "przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy" oznacza, że sprawdzenie przez sąd wartości przedmiotu sporu, na zarzut pozwanego, może nastąpić, jeżeli został on postawiony w odpowiedzi na pozew, a gdy pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew - na pierwszej rozprawie, chyba że nie wziął on udziału w rozprawie i został przeciwko niemu wydany wyrok zaoczny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1988 r., IV CZ 90/88, LEX nr 8898).

W rozpoznawanej sprawie powód określił w pozwie wartość przedmiotu sporu na kwotę 11.250 zł. Pozwany w dniu 18 września 2014 r. (k. 31 i n.) złożył odpowiedź na pozew, w której nie podniósł jednak żadnych zarzutów związanych z błędnym oznaczeniem wartości przedmiotu sporu. Dopiero na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku w dniu 12

listopada 2014 r., jak wskazał Sąd Rejonowy, w głosie końcowym (k. 48) zwrócił uwagę, że wartość spornego terenu została w pozwie zawyżona i określił ją na kwotę około 3.000 zł. W tej sytuacji Sąd I instancji prawidłowo stwierdził, że wniosek o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu jest spóźniony i brak podstaw do weryfikacji tej wartości. Z tych samych przyczyn podniesione w apelacji zarzuty dotyczące nieprawidłowego określenia tej wartości, są nieskuteczne i nie mogą odnieść zamierzonego rezultatu.

Nietrafne są także zarzuty, w których pozwany kwestionuje postanowienie o rozgraniczeniu zapadłe w sprawie I Ns 442/10 Sądu Rejonowego w Nowym Sączu. Stosownie do treści art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Nie budzi wątpliwości, że kwestionowane przez pozwanego postanowienie rozgraniczeniowe jest prawomocne. W związku z tym w niniejszej sprawie zarówno Sąd I instancji, jak i Sąd Okręgowy są związane tym rozstrzygnięciem i nie mogą weryfikować jego prawidłowości. Okoliczność, że pozwany wniósł skargę o wznowienie tego postępowania także pozostaje bez wpływu na wynik sprawy. Dopóki orzeczenie to nie zostanie przez Sąd uchylone, zachodzi konieczność respektowania skutków związanych z jego wydaniem.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490, z późn. zm.).

Ref. SSR B. Ł.